

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/250/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314225777
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1314225777.9

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: S. S., nar. XX.XX.XXXX a Q. S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, deti rodičov: matka - Q.. U. S., V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. J. XXX, J., zastúpená JUDr. Evou Kubaskou, advokátkou so sídlom Miletičova 3/a, 821 08 Bratislava, a otec - P. H.. P. S., V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX O., zastúpený Prielcel & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pribišova 8, 841 05 Bratislava, IČO: 506 408 78, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava III, Vajnorská 47, 832 77 Bratislava, v konaní o návrhu matky na zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia č.k. 37P/533/2014 - 797 zo dňa 10.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/123/2017 - 1039 zo dňa 03.04.2017, a o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na zákaz styku otca s maloletými deťmi, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/533/2014-1453 zo dňa 28.03.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením dočasne zakázal styk otca s maloletými deťmi S. S., nar. XX.XX.XXXX a Q. S., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozhodnutia vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vedenej pod sp.zn. 37P/533/2014. Zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/533/2014-797 zo dňa 10.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/123/2017-1039 zo dňa 03.04.2017 v časti dočasnej úpravy styku otca s maloletými deťmi. Návrh otca na zmenu uznesenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/533/2014-797 zo dňa 10.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/123/2017-1039 zo dňa 03.04.2017 v časti na zmenu osobnej starostlivosti maloletých detí zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol po oboznámení sa s obsahom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zákaze styku otca s maloletými deťmi a pripojenými listinnými dôkazmi najmä matkou predloženým znaleckým posudkom vyhotoveným PhDr. Mgr. Elenou Fortis, znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Poradenská psychológia zo dňa 07.03.2018, a s návrhom otca na zrušenie neodkladného opatrenia a zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, dospievajúc k záveru iba o dôvodnosti návrhu matky. Súd prvej inštancie uviedol, že k uvedenému záveru dospel po dôkladnom zvážení aktuálnej situácie v rodine maloletých detí, keď za dostatočne osvedčené považoval, že styk otca s maloletými deťmi v zmysle poslednej úpravy nie je v súčasnosti v súlade s ich zdravým psychickým vývinom. Mal za to, že maloleté deti svoj nesúhlas so stretávaním sa s otcom prejavujú svojším, neštandardným správaním, ktoré evokuje

degradáciu úlohy druhého rodiča, z čoho vyvodil, že ide o obrannú reakciu maloletých detí v situácii, ktorá im nie je príjemná. Vychádzal so záverov znaleckého posudku PhDr. Mgr. Eleny Fortis, ktorá v ňom ďalší styk otca s maloletými deťmi neodporučila. Uviedol, že návrh otca na zrušenie a zmenu osobnej starostlivosti maloletých detí zamietol, nakoľko nezistil zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výchovného prostredia maloletých detí. K otcom založeným listinným dôkazom, zhodnotenie psychologických vyšetrení a znaleckých posudkov uviedol, že vykoná ich komplexné zhodnotenie a rozhodne po dôkladnom zvážení a vyhodnotení všetkých dôkazov nielen jednotlivo, ale aj v súhrne pri rozhodovaní v merite veci. Na predkladaný dôkaz otca zvukový záznam z CD nahrávky a jeho prepisu súd prvej inštancie neprihliadol a vyhodnotil ho ako neúplný a neobjektívny. Záverom súd prvej inštancie do pozornosti dal, že pre jeho rozhodovanie o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase jeho vydania, ktorý si podľa názoru súdu prvej inštancie v zmysle záverov znaleckého posudku PhDr. Mgr. Eleny Fortis vyžaduje potrebu riešenia situácie maloletých detí, sledujúc prioritne ich záujem. Zdôraznil, že správanie otca, ktoré maloleté deti popisujú, má podľa záverov aktuálneho znaleckého posudku znaky psychického týrania vo forme verbálnych útokov, ignorovania potrieb maloletých detí, neustálej kritiky, negatívnej manipulácie, zahanbovania a zastrašovania. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že k uvedenému záveru dospel aj po oboznámení sa s návrhom otca na zrušenie neodkladného opatrenia a zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Vyjadril názor, že v záujme maloletých detí je ich ukludnenie a stabilizovanie za situácie, že deti otca odmietajú a nerešpektujú ho. Uviedol, že je úlohou matky, aby viedla maloleté deti k úcte k otcovi a postupne maloleté deti pripravila na stretnutie s otcom. Otcovu úlohu videl v prehodnotení svojho celkového prístupu k maloletým deťom a k ich rešpektovaniu. Poukázal na skutočnosť, že v priebehu konania bol styk otca s maloletými deťmi opakovane upravený neodkladnými opatreniami, ktorými mu bol poskytnutý dostatočný priestor na možnosť uplatnenia jeho výchovných metód a rodičovských zručností, ale aj prehodnotenia jeho celkového prístupu k maloletým deťom. Súd prvej inštancie do pozornosti dal, že k rozhodnutiu v merite veci bude môcť pristúpiť najskôr potom, ak opätovne v dôsledku opakovane podaných opravných prostriedkov nebude potrebné predkladať spis na rozhodnutie odvolaciemu súdu a účastníci budú mať záujem pokračovať v konaní v merite veci. Vec právne posúdil podľa ust. § 25 ods. 3, Zákona o rodine, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 333, § 334 Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) a § 360 ods. 1, § 363 Civilný mimosporový poriadok (ďalej len C.m.p.), o trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec. V prvom rade namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie o dočasnom zákaze jeho styku s maloletými deťmi založil iba na matkou predloženom znaleckom posudku, ktorý bol podľa jeho názoru vyhotovený neobjektívne a účelovo, iba na základe informácií poskytnutých matkou a bez jeho účasti na vyšetrení. Znalecký posudok z ktorého súd pri svojom rozhodnutí vychádzal nemožno považovať za objektívny, keďže znalkyňa nepozná obsah súdneho spisu a pri vypracovaní svojich záverov nepracovala s celou rodinou, ale iba na základe matkou a maloletými deťmi sprostredkovaných informácií. Namietal, že o prebiehajúcom vyšetrení maloletých detí znalkyňou nevedel, nebola mu zo strany znalkyne daná možnosť, aby sa k jej znaleckému skúmaniu vyjadril. Zdôraznil, že konanie vo veci samej na súde prvej inštancie prebieha už štvrtý rok, pričom súd prvej inštancie je v konaní nečinný a vo veci prakticky od novembra 2016 nekoná. Poukázal podľa neho na mimoriadne necitlivý a nespravodlivý postup súdu prvej inštancie, ktorý o jeho návrhoch na zrušenie neodkladného opatrenia č.k. 37P/533/2014-797 zo dňa 10.01.2017 podaného už v októbri 2017 rozhodol až 18.03.2018. Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nelogické a v rozpore so záujmami maloletých detí, keď matka vo svojom návrhu dostatočne neosvedčila ňou tvrdené skutočnosti. Uviedol, že v zmysle zákona a ustálenej súdnej praxe je súd súčasne s rozhodnutím o zákaze styku povinný urobiť ďalšie vhodné opatrenia, aby mohol byť styk obnovený a dôvody jeho zamedzenia odstránené. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím zasiahol do jeho rodičovských práv, ale zároveň neurobil nič, čo by tento hoci i vyfabulovaný stav napravilo, či odstránilo. Zdôraznil, že súčasný stav maloletých detí nie je dôsledkom ich strachu z neho, a jeho údajného psychického týrania maloletých detí, ale dôsledok, ktorý nastal po ich dočasnom zverení do osobnej starostlivosti matke. Poukázal na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Kataríny Haydovej, ktorá znalecký posudok vyhotovila v konaní vo veci samej na základe uznesenia súdu už pred viac ako dvoma rokmi. Mal za to, že práve súd prvej inštancie je svojim rozhodovaním a svojim postupom do značnej miery zodpovedný za súčasný nepriaznivý duševný, emocionálny a morálny stav maloletých detí. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a a maloletým deťom nariadiť ochranné opatrenie realizované v piatich otcom v odvolaní špecifikovaných etapách.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca, prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne žiadala uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Tvrdila, že dostatočne osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania v ňou navrhovanom smere. Uviedla, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal skutočnosťami uvedenými v znaleckom posudku PhDr. Mgr. Eleny Fortis, na ktoré sa vo svojom odvolaní odvolávala. Poukázala na doposiaľ vykonané dokazovanie vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava III, správy psychológov ktorí s maloletými deťmi doposiaľ pracovali, detskej lekárky maloletých detí, správami a úradnými záznamami kolízneho opatrovníka maloletých detí. Pokiaľ otec poukazoval na potrebu spolu so zákazom styku urobiť aj opatrenia na jeho obnovenie, zdôraznila, že s maloletými deťmi, ako aj s otcom už dlhodobo pracujú psychológovia, pričom súdom nariadené výchovné opatrenie nesplnilo svoj účel. Zo správy o priebehu a výsledkov výchovného opatrenia (realizovaného od 01.06.2016 do 17.01.2018 pracovníkmi ÚPSVaR Senec) vyplynulo, že otec, ako nespolupracujúci rodič, nemá tendenciu prevziať ani len čiastkovú zodpovednosť za svoju súčasnú situáciu, a akceptovať emocionálne prežívanie maloletých detí. Poukázala na závery znaleckého posudku znalca PhDr. Karola Kleinmanna PhD., ak aj na prebiehajúce konania vo veci maloletých detí pred Okresným súdom v Dunajskej Stredě. Dôvody uvedené v odvolaní otca považovala za účelové, nesprávne, keď otec nerešpektuje vyjadrený názor maloletých detí, ktoré sú schopné, ako samostatné osobnosti pred otcom svoj postoj, že sa s ním nechcú stretávať jasne prezentovať. Uviedla, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že neprímerané správanie sa detí voči otcovi na ktoré otec poukazuje, je prejavom obranných reakcií detí na podnety od otca, ktoré otcom opísaným spôsobom reagujú výlučne na neho a naopak v škole sú poslušné a dosahujú výborné výsledky.

5. Kolízny opatrovník maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zamietnuť. Mal za to, že vyslovenie zákazu styku otca s maloletými deťmi je tak veľkým obmedzením rodičovských práv, pri rozhodnutí o ktorom nemožno vychádzať iba z jednostranného znaleckého posudku. Uviedol, že v danom prípade za súčasného stavu je dôvodné ponechať v účinnosti doposiaľ platnú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a v konaní vo veci samej súdom nariadiť nové znalecké dokazovanie. Zdôraznil, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec dňa 26.02.2018 podal na Okresnú prokuratúru Dunajská Streda podnet na rodičov maloletých detí, pre podozrenie z páchania trestného činu na maloletých deťoch pri výkone ich rodičovských práv a povinností.

6. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k stanovisku kolízneho opatrovníka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne uviedla, že ho považuje za zmatečné a v rozpore s ust. C.s.p. aj C.m.p.. Zdôraznila, že na jednej strane kolízny opatrovník odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie nepodal, na strane druhej odvolaciemu súdu uznesenie odporúča zamietnuť. Z jeho podania nie je teda zrejmé, s ktorou časťou uznesenia nesúhlasí, prečo sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie najprv stotožnil a potom ho namietal.

7. Otec v odvolacom konaní odvolaciemu súdu doručil podanie obsahom ktorého boli psychologické posúdenia a odborné vyjadrenia k znaleckým posudkom PhDr. Karola Kleinmanna, PhD., a PhDr. Mgr. Eleny Fortis, ku ktorým sa matka svojím podaním doručeným odvolaciemu súdu písomne vyjadrila. Odvolací súd sa týmito podaniami rodičov podrobnejšie nezaoberal, keďže tieto nemali vplyv na posúdenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné potvrdiť ani zmeniť a je potrebné ho zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Ochrana princípov spravodlivého procesu na zákonnej úrovni prislúcha všeobecným súdom. Porušenie práva na spravodlivý proces sa môže prejavovať v ktoromkoľvek štádiu konania na súde prvej inštancie. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov konania, ktoré im poskytujú procesnoprávne predpisy. O procesnú vadu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Obsah práva na

spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia.

10. V zmysle Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku účastníci konania majú v konaní právo na to, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá (§ 30 C.m.p.), právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a vyjadriť k nim svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon (§ 167 C.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 33 ods. 1 C.m.p.), právo na doručenie predvolania na pojednávanie tak, aby mal účastník dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 33 ods. 2 C.m.p.), právo zúčastniť sa verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 C.s.p.), právo na to, aby bol účastníkom rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 223 C.s.p.), právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

11. Podľa ust. § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 2 ods. 2 C.m.p., na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy vecí nevyplýva inak.

13. Podľa § 167 ods. 1 C.s.p., ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

14. Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť závažnosť každého porušenia, pritom môže dospieť k riešeniu, že niektoré menej závažné pochybenia môže napraviť svojim postupom. Ak napríklad súd prvej inštancie neumožnil sporovej strane vyjadriť sa k dôkazu alebo k písomnému podaniu protistrany, môže byť toto pochybenie v odvolacom konaní napravené. Dôvodom na zrušenie rozhodnutia je preto taký zásah do práva na spravodlivý proces, ktorý vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu nie je možné v odvolacom konaní napraviť a ktorý zásah odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

15. V prvom rade odvolací súd považoval za potrebné správne ustáliť predmet konania, keďže z uznesenia súdu prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne nevyplýva o akom návrhu otca rozhodoval a či mu bolo zrejmé z obsahu jeho podania, čoho sa otec domáhal. Z obsahu uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že posudzoval návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia doručený na súd dňa 18.03.2018, doplnený dňa 19.03.2018, ktorým sa otec domáhal zrušenia neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/533/2014-797 zo dňa 10.01.2017 v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matke. Svojim návrhom však otec nežiadal o rozhodnutie, ktorým by boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti obom rodičom, ako to vo svojom odôvodnení uvádza súd prvej inštancie, ale logicky navodenia pôvodného stavu v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/174/2013-210 zo dňa 27.02.2014, ktorý by nastal, pokiaľ by súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti zrušenia predmetného neodkladného opatrenia. Je potom zmätočné odôvodnenie súdu prvej inštancie, že návrh otca na zrušenie a zmenu osobnej starostlivosti maloletých detí zamietol pre nezistenie zmeny pomerov odôvodňujúcej zmenu výchovného prostredia maloletých detí, keď v danom prípade je potrebné návrh otca posudzovať podľa ust. § 334 C.s.p.. To znamená zisťovať, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo predmetné neodkladné opatrenie nariadené.

16. V danom posudzovanom prípade sa odvolací súd, ktorý nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania musel po preštudovaní celého spisového materiálu vysporiadať so skutočnosťou, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a odňatie možnosti konať pred súdom tým, že súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol o všetkých návrhoch otca na zrušenie neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/533/2014-797, zo dňa 10.01.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/123/2017-1039 zo dňa 03.04.2017, doručených súdu prvej inštancie dňa 03.10.2017, dňa 06.11.2017, dňa 02.01.2018 a dňa 19.03.2018, ktoré pred svojim rozhodnutím o nich účastníkom konania nedoručoval, a neumožnil sa im tak vyjadriť

k dôvodom v nich uvádzaným. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vydal dňa 28.03.2018, v ktorom rozhodoval o zmene uznesenia č.k. 37P/533/2014-797 zo dňa 10.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/123/2017 - 1039 zo dňa 03.04.2017, ktoré otec napadol dovolaním doručenom súdu dňa 17.05.2017, ktoré bolo súdom prvej inštancie na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR predložené až dňa 13.06.2018 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Cdo/114/2018 zo dňa 26.06.2018). Odvolací súd po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že nedoručením jednotlivých návrhov otca na zrušenie neodkladného opatrenia a neposkytnutím primeranej lehoty na vyjadrenie sa k nemu, je potrebné toto porušenie práv na spravodlivý proces vyhodnotiť ako postup súdu prvej inštancie, ktorým sa ostatným účastníkom konania odňala možnosť konať pred súdom. Odvolací súd v danej prejednávanej veci poukazuje na judikát R 62/2013, v ktorom bola riešená otázka nedoručenia návrhu na zrušenia neodkladného (predbežného) opatrenia na vyjadrenie všetkým účastníkom a postup súdu pri nedoručení takéhoto návrhu všetkým účastníkom bol vyhodnotený ako postup, ktorým súd odňal tomu ktorému účastníkovi možnosť konať pred súdom.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesná práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

18. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd uznesenie podľa § 389 ods.1 písm. b/ C.s.p. zrušil vo všetkých jeho výrokoch, ktoré vzájomne súvisia a vychádzajú z rovnakého posúdenia skutkového stavu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie bude povinný konať v súlade s § 167 ods. 1 C.s.p., a o návrhoch otca na zrušenie neodkladného opatrenia a o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia opätovne rozhodnúť.

19. Odvolací súd v tejto súvislosti vyjadruje právny názor, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní a novom rozhodnutí o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa matka domáha vyslovenia zákazu styku otca s maloletými deťmi, bude vychádzať zo skutkového stavu vyplývajúceho z celého obsahu spisu a doposiaľ vykonaného dokazovania. Odvolací súd má za to, že znalecký posudok PhDr. Mgr. Eleny Fortis, ktorý tvorí prílohu jej návrhu, bol vyhotovený na základe zadania matky a jednostranných informácií poskytnutých matkou, bez účasti otca na znaleckom skúmaní a pozorovaní vzájomnej interakcie medzi otcom a maloletými deťmi, preto ho nemožno považovať za objektívny dôkaz, ktorý by mal byť jediným a jednoznačným podkladom pre tak závažné rozhodnutie, akým je vyslovenie zákazu styku rodiča s maloletým dieťaťom.

20. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v danej prejednávanej veci je povinný v záujme maloletých detí postupovať efektívne v zmysle čl. 12 C.m.p. a pri svojom ďalšom postupe zväžiť využitie inštitútu vylúčenia veci na samostatné konanie podľa § 166 ods. 2 C.s.p. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby mohol plynule postupovať v konaní vo veci samej. Odvolací súd uvádza, že konanie vo veci samej o návrhu matky na zmenu zverenia maloletých detí S. sa vedie neprimerane dlho, pričom posledné pojednávanie súd realizoval dňa 28.04.2016. Odvolací súd tiež uvádza, že pokiaľ súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhoduje v samostatnom konaní, o trovách konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí.

21. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).